

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 18ης Οκτωβρίου 2018*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Κανονισμός (ΕΚ) 397/2004 – Εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν – Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος»

Στην υπόθεση C-100/17 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2017,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, με έδρα στο Καράτσι (Πακιστάν), εκπροσωπούμενη από τον L. Ruessmann, avocat, και τον J. Beck, solicitor,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τους R. Bierwagen και C. Hipp, Rechtsanwälte,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Brakeland και N. Kuplewatzky,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο του έβδομου τμήματος, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τέταρτου τμήματος, K. Jürimäe, K. Λυκούργο, E. Juhász (εισηγητή) και C. Vajda, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 25ης Ιανουαρίου 2018,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 22ας Μαρτίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσεως, η Gul Ahmed Textile Mills Ltd (στο εξής: Gul Ahmed) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Δεκεμβρίου 2016, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου (T-199/04 RENV, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2016:740), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 397/2004, της 2ας Μαρτίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν (ΕΕ 2004, L 66, σ. 1, στο εξής: επίμαχος κανονισμός), στο μέτρο που την αφορά.

Το ιστορικό της διαφοράς και ο επίμαχος κανονισμός

- 2 Για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας, το ιστορικό της διαφοράς μπορεί να συνοψισθεί ως εξής.
- 3 Η Gul Ahmed είναι εταιρία πακιστανικού δικαίου που παράγει και εξάγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση κλινοσκεπάσματα.
- 4 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή κίνησε έρευνα αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές κλινοσκεπασμάτων από ίνες βαμβακιού, είτε αμιγείς είτε σύμμεικτες με συνθετικές ή τεχνητές ίνες ή λινάρι (χωρίς να αποτελεί το λινάρι τη βασική ίνα), λευκασμένων, βαμμένων ή τυπωμένων, καταγωγής Πακιστάν και για την περίοδο μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2001 και 30ής Σεπτεμβρίου 2002. Η ανάλυση των τάσεων που απαιτήθηκε για την εκτίμηση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από το 1999 έως το τέλος της περιόδου έρευνας.
- 5 Στις 10 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή απηύθυνε στην ανααιρεσείουσα ένα γενικό έγγραφο τελικής ενημερώσεως στο οποίο εξέθετε τα πραγματικά περιστατικά και τους λόγους για τους οποίους πρότεινε τη λήψη οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ καθώς και ένα ειδικό για την ανααιρεσείουσα έγγραφο τελικής ενημερώσεως. Με έγγραφο της 5ης Ιανουαρίου 2004, η ανααιρεσείουσα αμφισβήτησε την ορθότητα των συμπερασμάτων της Επιτροπής, όπως αυτά εκτίθεντο στα έγγραφα αυτά. Η ανααιρεσείουσα υπέβαλε στην Επιτροπή και άλλα στοιχεία με έγγραφα της 16ης Φεβρουαρίου 2004.
- 6 Στις 17 Φεβρουαρίου 2004, η Επιτροπή απήντησε στο έγγραφο της 5ης Ιανουαρίου 2004. Παρά το γεγονός ότι προέβη σε ορισμένες διορθώσεις των υπολογισμών του, το θεσμικό αυτό όργανο επιβεβαίωσε τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει με τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη έγγραφα ενημερώσεως. Με έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 2004, η ανααιρεσείουσα τόνισε τα σφάλματα στα οποία θεωρούσε ότι είχε υποπέσει η Επιτροπή στο πλαίσιο της αναλύσεώς της.
- 7 Στις 2 Μαρτίου 2004 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό.
- 8 Το Συμβούλιο διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 70 του επίμαχου κανονισμού, συνολικό μέσο περιθώριο ντάμπινγκ ύψους 13,1 %, εφαρμοστέο σε όλους τους Πακιστανούς παραγωγούς-εξαγωγείς.
- 9 Εν συνεχεία το Συμβούλιο, στο τμήμα που προοριζόταν για την ανάλυση της τιμής, στο γενικό πλαίσιο της μελέτης της ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης, επισήμανε κατ' ουσίαν, με την αιτιολογική σκέψη 92 του εν λόγω κανονισμού, ότι οι μέσες τιμές ανά χιλιόγραμμα των παραγωγών της Ένωσης είχαν αυξηθεί σταδιακά κατά την εξεταζόμενη περίοδο και ότι η εξέλιξη αυτή έπρεπε να εξεταστεί παράλληλα με το γεγονός ότι η μέση αυτή τιμή κάλυπτε είδη υψηλής αξίας και είδη χαμηλής αξίας του υπό εξέταση προϊόντος και ότι «ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης] αναγκάστηκε να στραφεί σε περισσότερες πωλήσεις των εξειδικευμένων προϊόντων μεγαλύτερης αξίας, εφόσον οι πωλήσεις [του] προϊόντων ευρείας κατανάλωσης, μεγάλου όγκου είχαν αντικατασταθεί από εισαγωγές από χώρες με χαμηλές τιμές».

- 10 Στην αιτιολογική σκέψη 101 του επίμαχου κανονισμού, το Συμβούλιο ανέφερε ότι η κατάσταση του κλάδου παραγωγής της Ένωσης είχε επιδεινωθεί, επισημαίνοντας παράλληλα ότι, όσον αφορά τις μέσες τιμές πωλήσεων των επιλεγμένων για το δείγμα παραγωγών, αυτές «[είχαν σημειώσει] ανοδική τάση κατά την εξεταζόμενη περίοδο, πράγμα που εντούτοις είναι το αποτέλεσμα στροφής σε περισσότερες πωλήσεις εξειδικευμένων προϊόντων μεγαλύτερης αξίας».
- 11 Στο γενικό τμήμα που προοριζόταν για την ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας, το Συμβούλιο, στο πλαίσιο της μελέτης των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, επισήμανε, κατ' ουσίαν, με τις αιτιολογικές σκέψεις 104 και 105 του επίμαχου κανονισμού, ότι τόσο ο όγκος των εισαγωγών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν όσο και το αντίστοιχο μερίδιο αγοράς της χώρας αυτής είχαν αυξηθεί εντός της Ένωσης. Το Συμβούλιο τόνισε επιπλέον ότι «οι τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ήταν σημαντικά χαμηλότερες από [τις τιμές του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και] τις τιμές των εξαγωγών άλλων τρίτων χωρών. Επιπλέον, διαπιστώθηκε επίσης ότι ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης] αναγκάστηκε να αποσυρθεί από τα τμήματα της αγοράς σε χαμηλές τιμές, όπου οι εισαγωγές από το Πακιστάν κατείχαν ισχυρή θέση, και αυτό υπογραμμίζει επίσης την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που έχει προκληθεί στον [κλάδο παραγωγής της Ένωσης]».
- 12 Τέλος, στο πλαίσιο της αναλύσεως των επιπτώσεων άλλων παραγόντων, το Συμβούλιο επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 109 του επίμαχου κανονισμού, ότι οι εισαγωγές από τρίτες χώρες εκτός της Ινδίας και του Πακιστάν είχαν αυξηθεί κατά την περίοδο της έρευνας. Το Συμβούλιο τόνισε, συναφώς, ότι, «[λ]όγω των εταιρικών σχέσεων μεταξύ τουρκικών [εταιρειών] και [εταιρειών της Ένωσης], υπάρχει ορισμένη ολοκλήρωση της αγοράς υπό μορφή συναλλαγών μεταξύ των εταιρειών Τούρκων παραγωγών-εξαγωγών και [φορέων της Ένωσης], πράγμα που σημαίνει ότι η απόφαση για εισαγωγές από αυτήν την χώρα δεν συνδέεται μόνον με τις τιμές. Αυτό επιβεβαιώνεται από τις μέσες τιμές των εισαγωγών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Τουρκίας κατά την [περίοδο της έρευνας], οι οποίες ήταν υψηλότερες κατά σχεδόν 45 % από τις τιμές της Ινδίας και κατά 34 % από τις τιμές του Πακιστάν. Δεν είναι επομένως πιθανό οι εισαγωγές καταγωγής Τουρκίας να έχουν διασπάσει την αιτιώδη συνάφεια που υπάρχει μεταξύ των εισαγωγών με ντάμπινγκ από το Πακιστάν και της ζημίας που έχει υποστεί ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης]».
- 13 Στην αιτιολογική σκέψη 112 του επίμαχου κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε εν κατακλείδι ότι «[π]ροβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η ζήτηση κλινοσκεπασμάτων που παράγει ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης], είχε μειωθεί σε όγκο επειδή ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης] απευθύνεται στα ανώτερα τμήματα της αγοράς, στα οποία παράγονται χαμηλότεροι όγκοι. Εντούτοις, όπως τονίστηκε ανωτέρω, δεν μειώθηκε η συνολική κατανάλωση [εντός της Ένωσης] σε κλινοσκεπάσματα αλλά μάλλον αυξήθηκε κατά την εξεταζόμενη περίοδο. Οι περισσότεροι [παραγωγοί της Ένωσης] έχουν διαφορετικές γραμμές προϊόντων για διαφορετικά τμήματα της αγοράς. Τα σήματα που κατέχουν το υψηλότερο τμήμα της αγοράς δημιουργούν υψηλότερα περιθώρια αλλά πωλούνται μόνον σε πολύ μικρές ποσότητες. Για να μεγιστοποιηθεί η χρησιμοποίηση της ικανότητας και να καλυφθεί το πάγιο κόστος παραγωγής, ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης] θα πρέπει επίσης να πραγματοποιεί πωλήσεις προϊόντων στο τμήμα της αγοράς με χαμηλές τιμές σε μεγάλους όγκους. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη που να δείχνει ότι η ζήτηση μειώθηκε σ' αυτό το τμήμα της αγοράς. Αυτό το τμήμα εξάλλου καταλαμβάνεται από τις εισαγωγές σε χαμηλές τιμές, οι οποίες προκαλούν ζημία στον [κλάδο παραγωγής της Ένωσης]. Λόγω της συνολικής αύξησης της κατανάλωσης η οποία δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένο τμήμα της αγοράς, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η κατάσταση της ζήτησης στην [Ένωση] διασπά την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών με ντάμπινγκ από το Πακιστάν και της ζημίας που έχει προκληθεί στον [κλάδο παραγωγής της Ένωσης]».
- 14 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του επίμαχου κανονισμού, επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 13,1 % στις εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων προελεύσεως Πακιστάν που υπάγονται στους αναφερόμενους στον εν λόγω κανονισμό κωδικούς της συνδυασμένης ονοματολογίας.

- 15 Μετά το πέρας μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως, περιοριζόμενης στο ντάμπινγκ, η οποία κινήθηκε αυτεπαγγέλτως συμφώνως προς το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), επί τη βάσει νέας περιόδου έρευνας καλύπτουσας το διάστημα μεταξύ της 1ης Απριλίου 2003 και της 31ης Μαρτίου 2004, το Συμβούλιο τροποποίησε τον επίμαχο κανονισμό εκδίδοντας τον κανονισμό (ΕΚ) 695/2006, της 5ης Μαΐου 2006 (ΕΕ 2006, L 121, σ. 14), ο οποίος επέβαλε νέους συντελεστές δασμών αντιντάμπινγκ που κυμαίνονταν από 0 έως 8,5%. Δεδομένου του μεγάλου αριθμού των παραγωγών-εξαγωγέων που συνεργάστηκαν, επελέγη δείγμα ελέγχου στο οποίο συμπεριλαμβανόταν η αναιρεσείουσα. Ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμοζόταν στα προϊόντα της καθορίστηκε σε 5,6%.
- 16 Συμφώνως προς το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ο ούτω καθορισθείς οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ έπαυσε να ισχύει στις 2 Μαρτίου 2009, ήτοι πέντε έτη μετά την επιβολή του.

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στο Γενικό Δικαστήριο στις 28 Μαΐου 2004, η Gul Ahmed άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή, ζητώντας την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού.
- 18 Η προσφυγή αυτή στηριζόταν σε πέντε λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους αντιστοίχως:
- από παράβαση, όσον αφορά την κίνηση διαδικασίας έρευνας, του άρθρου 5, παράγραφοι 7 και 9, του βασικού κανονισμού, και των άρθρων 5.1 και 5.2 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994), που περιέχεται στο παράρτημα 1 Α της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1).
 - από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 5, και του άρθρου 18, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού καθώς και παράβαση του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, όσον αφορά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.
 - από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, καθώς και παράβαση της υποχρεώσεως επαρκούς αιτιολογήσεως, την οποία επιβάλλει το άρθρο 253 ΕΚ, όσον αφορά την προσαρμογή με τη μορφή επιστροφής δασμών κατά τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.
 - από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 1 έως 3 και 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και παράβαση του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, όσον αφορά τη διαπίστωση της υπέρξεως σημαντικής ζημίας.
 - από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθώς και παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 6 και 7, του βασικού κανονισμού, και του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, όσον αφορά τη θεμελίωση αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν, όπως υποστηρίζεται, αντικείμενο ντάμπινγκ και της προβαλλόμενης ζημίας.
- 19 Το Γενικό Δικαστήριο, με απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου (T-199/04, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2011:535), έκανε δεκτό, χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως που είχαν προβληθεί, το τρίτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με το σκεπτικό ότι το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να εξετάσει αν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, η κατάργηση των προγενέστερων δασμών αντιντάμπινγκ και η θέσπιση του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων

υπέρ του Πακιστάν είχαν ως αποτέλεσμα την κατάλυση της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από το Πακιστάν και της ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης, και ακύρωσε τον επίμαχο κανονισμό όσον αφορά την Gul Ahmed.

- 20 Το Συμβούλιο, υπέρ του οποίου παρενέβη η Επιτροπή, άσκησε αναίρεση κατά της εν λόγω αποφάσεως.
- 21 Με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732), το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου (T-199/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:535), και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 22 Στις 26 Νοεμβρίου 2015, διεξήχθη επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την υπόθεση T-199/04 RENV. Κατά την εν λόγω συζήτηση, το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, υποστήριξε ότι η Gul Ahmed έπαυσε να έχει έννομο συμφέρον.
- 23 Προς στήριξη της εν λόγω ενστάσεως, τα δυο αυτά θεσμικά όργανα υποστήριξαν ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον επίμαχο κανονισμό είχαν παύσει να ισχύουν στις 2 Μαρτίου 2009, με αποτέλεσμα οι εξαγωγές του επίμαχου προϊόντος να μην υπόκεινται πλέον στους δασμούς αυτούς. Περαιτέρω, προέβησαν ότι, βάσει του άρθρου 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η προθεσμία ασκήσεως αγωγής λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης για την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε κατά την εφαρμογή των δασμών αυτών είχε λήξει την 1η Μαρτίου 2014 και ότι η αξίωση να επιστραφούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ, βάσει του άρθρου 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1), είχε, και αυτή, υποκύψει σε παραγραφή. Υποστήριξαν, ως εκ τούτου, ότι η ζητούμενη ακύρωση δεν μπορούσε πλέον να προσπορίσει οποιοδήποτε όφελος στην Gul Ahmed.
- 24 Το Γενικό Δικαστήριο χορήγησε στην Gul Ahmed προθεσμία δύο εβδομάδων από την επ' ακροατηρίου συζήτηση για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της προβληθείσας ενστάσεως περί απώλειας του εννόμου συμφέροντος.
- 25 Με έγγραφο της 10ης Δεκεμβρίου 2015, η Gul Ahmed υπέβαλε τις παρατηρήσεις της, υποστηρίζοντας ότι διατηρούσε ακόμη έννομο συμφέρον. Προς τούτο, προέβαλε ως επιχείρημα, πρώτον, τη διατήρηση του συμφέροντός της να ανακτήσει τα δικαστικά έξοδα από το Συμβούλιο, δεύτερον, τη δυνατότητα να ασκήσει στο μέλλον αγωγή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που της προκάλεσε η παράλειψη των δικαστηρίων της Ένωσης να εκδώσουν απόφαση εντός εύλογου χρόνου, τρίτον, τις πιθανότητες που είχε να επιτύχει την επιστροφή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ τον οποίο είχε καταβάλει, τέταρτον, το συμφέρον της να διασφαλίσει ότι παρόμοια παρανομία δεν θα επαναληφθεί στο μέλλον και, πέμπτον, τη δυνατότητα να αποκαταστήσει την καλή της φήμη δια της εξακολουθήσεως της δίκης.
- 26 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους με έγγραφα της 6ης και της 20ής Ιανουαρίου 2016. Ζήτησαν, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει τα προβληθέντα από την Gul Ahmed επιχειρήματα και να αποφανθεί ότι η επιχείρηση αυτή είχε απολέσει κάθε έννομο συμφέρον.
- 27 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Gul Ahmed.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

- 28 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας και της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.
- 29 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 30 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως, που αντλούνται από το γεγονός ότι, αφενός, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι δεν συνέτρεχε πλέον λόγος να αποφανθεί επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το σκεπτικό ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν αποδείκνυε πλέον ότι είχε έννομο συμφέρον, παρέβη το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων, και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και, αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά την απόρριψη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που παρατίθεται στις σκέψεις της 42 έως 60. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη.
- 32 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στο Γενικό Δικαστήριο ότι, με τις σκέψεις 49, 57 και 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως και το άρθρο 129 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, απαιτώντας από αυτήν να αποδείξει ότι διατηρεί το έννομο συμφέρον της στο πλαίσιο της δίκης για την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού, ενώ, κατ' αυτήν, το έννομο συμφέρον πρέπει να αποδεικνύεται από τον προσφεύγοντα μόνον κατά τον χρόνο της υποβολής του αιτήματος ακυρώσεως της οικείας πράξεως και ότι, άπαξ και το συμφέρον αυτό αποδειχθεί, απόκειται στον διάδικο που επικαλείται ότι το συμφέρον αυτό εξέλιπε να το αποδείξει. Προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας εξετάζοντας μόνον τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν για να αποδειχθεί η διατήρηση του εννόμου συμφέροντός της, χωρίς να λάβει υπόψη τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας.
- 33 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα σφάλματα σχετικά με τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής και τον καθορισμό της κανονικής αξίας, καθώς και τα σφάλματα σχετικά με τους υπολογισμούς του ντάμπινγκ καταδείκνυαν την ύπαρξη μεθοδολογικών σφαλμάτων που ενδέχεται να επαναληφθούν στο μέλλον και όχι απλώς σφαλμάτων εκ παραδρομής αφορώντων ειδικώς τη συγκεκριμένη υπόθεση, γεγονός που έπρεπε να επιφέρει την ακύρωση του επίμαχου κανονισμού, κατά μείζονα λόγο διότι είναι προς το γενικό συμφέρον της Ένωσης η επιβολή κυρώσεων για τέτοιες παρατυπίες οι οποίες συνιστούν παράβαση του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού.

- 34 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της σκέψεως 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, επισημαίνοντας ότι η προσαρμογή στο πλαίσιο της επιστροφής δασμών δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού είχε εν μέρει απορριφθεί, δεδομένου ότι το αίτημα αυτό δεν είχε στηριχθεί σε κανένα πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.
- 35 Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν απήντησε στο επιχείρημα ότι τυχόν μη αποδοχή της υπάρξεως εννόμου συμφέροντος για την ακύρωση πράξεων που δεν έχουν οδηγήσει σε είσπραξη ποσών και οι οποίες έχουν παύσει να ισχύουν πριν το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί του κύρους των πράξεων αυτών θα είχε ως αποτέλεσμα να μην υπάγονται οι πράξεις αυτές σε οποιονδήποτε δικαστικό έλεγχο κατά παράβαση του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, όπως έχει κρίνει το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M & E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αντικρούουν τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 37 Ως προς το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως δύναται, αυτή καθαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε. Η απόδειξη ενός τέτοιου συμφέροντος, το οποίο εκτιμάται κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής και αποτελεί την πρώτη και βασική προϋπόθεση κάθε ένδικης προσφυγής, πρέπει να προσκομίζεται από τον προσφεύγοντα (βλ., συναφώς, απόφαση της 4ης Ιουνίου 2015, Andechser Molkerei Scheitz κατά Επιτροπής, C-682/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2015:356, σκέψεις 25 έως 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 38 Το συμφέρον αυτό πρέπει, περαιτέρω, να διατηρείται μέχρι το πέρας της δίκης, το δε δικαστήριο που επιλαμβάνεται μιας διαφοράς μπορεί να εξετάζει αυτεπαγγέλτως και σε κάθε στάση της δίκης εάν εξέλιπε το συμφέρον του διαδίκου να εμμένει στο αίτημά του λόγω της επελεύσεως ενός γεγονότος το οποίο συνέβη μετά την ημερομηνία του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1995, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-19/93 P, EU:C:1995:339, σκέψη 13, και της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψη 57).
- 39 Αφού το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να εξετάζει αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάση της δίκης το ζήτημα εάν έχει εκλείψει το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, μπορεί επίσης να εξετάζει ένα τέτοιο ζήτημα οσάκις το εγείρει κατά τη διάρκεια της δίκης διάδικος ο οποίος επικαλείται προς τούτο αρκούντως σοβαρά στοιχεία.
- 40 Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να καλέσει τον προσφεύγοντα να δώσει εξηγήσεις σχετικά με το ζήτημα αυτό και να του παράσχει τη δυνατότητα να προσκομίσει τα στοιχεία που μπορούν να αποδείξουν προσηκόντως τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντός του.
- 41 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο και η Επιτροπή, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 15ης Νοεμβρίου 2015 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, υποστήριξαν ότι παρείλκε η έκδοση αποφάσεως εκ του λόγου ότι εξέλιπε το έννομο συμφέρον της νυν αναιρεσείουσας, στηρίχθηκαν δε, συναφώς, σε αρκούντως σοβαρά στοιχεία. Κατόπιν της εν λόγω επ' ακροατηρίου συζητήσεως, η νυν αναιρεσείουσα κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις σχετικά με το ζήτημα αυτό και είχε τη δυνατότητα να προσκομίσει κάθε αποδεικτικό στοιχείο που θα αντέκρουε τους ισχυρισμούς των θεσμικών οργάνων.

- 42 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβη τους κανόνες περί κατανομής του βάρους αποδείξεως ούτε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως, κρίνοντας ότι παρείλκε πλέον να αποφανθεί επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με το σκεπτικό ότι, αφού εξέτασε το σύνολο των πραγματικών και νομικών στοιχείων τα οποία είχαν επικαλεσθεί οι διάδικοι σχετικά με τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντος της νυν αναιρεσείουσας και σε σχέση με τα οποία είχαν τη δυνατότητα να δώσουν εξηγήσεις, θεώρησε ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε αποδείξει προσηκόντως ότι εξακολουθούσε να έχει έννομο συμφέρον ως προς τους δύο αυτούς λόγους ακυρώσεως του επίμαχου κανονισμού.
- 43 Επιπλέον, κακώς η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας, ενώ μάλιστα, αφού της παρέσχε τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της σχετικά με την ένσταση περί απώλειας του εννόμου συμφέροντος, το Γενικό Δικαστήριο απήντησε στο σύνολο των πραγματικών και νομικών στοιχείων που η νυν αναιρεσείουσα είχε αναπτύξει για να αποδείξει τη διατήρηση του συμφέροντος αυτού, πράγμα που εναπέκειτο σε αυτήν να πράξει, όπως ελέχθη στις σκέψεις 39 και 40 της παρούσας αποφάσεως.
- 44 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως ως αβάσιμο.
- 45 Ως προς το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να παραθέτει επακριβώς τα επικρινόμενα σημεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η ανáιρεση καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν κατά τρόπο συγκεκριμένο το αίτημα αυτό και δεν πρέπει να αποτελεί στην πραγματικότητα αίτηση για απλή επανεξέταση της ασκηθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής (βλ., στο ίδιο πνεύμα, διάταξη της 17ης Σεπτεμβρίου 1996, *San Marco κατά Επιτροπής*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, σκέψεις 37 και 38).
- 46 Εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα επικαλείται απλώς στην αίτησή της αναιρέσεως μεθοδολογικά σφάλματα υπολογισμού, χωρίς να προβαίνει σε χαρακτηρισμό τους, και ανακολουθίες στα αποτελέσματα των υπολογισμών του ντάμπινγκ, χωρίς να αποδεικνύει τους λόγους για τους οποίους τα εν λόγω σφάλματα θα μπορούσαν να επαναληφθούν στο μέλλον. Επιπλέον, όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 75 των προτάσεών της, η αναιρεσείουσα ισχυρίστηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι θεωρούσε ότι η Επιτροπή είχε στηρίξει τις διαπιστώσεις της σε αυθαίρετες *ad hoc* επιλογές, χωρίς να ορίσει οποιαδήποτε συγκεκριμένη μέθοδο υπολογισμού. Επομένως, και η ίδια η αναιρεσείουσα παραδέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα προβαλλόμενα σφάλματα συνδέονταν άμεσα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 47 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.
- 48 Όσον αφορά το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 78 των προτάσεών της, το σκέλος αυτό στηρίζεται σε προδήλως εσφαλμένη ερμηνεία της σκέψεως 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο περιορίζεται στη διαπίστωση ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν έχει έννομο συμφέρον για τον λόγο ότι τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στον επίμαχο κανονισμό και των οποίων τη νομιμότητα αμφισβητεί η νυν αναιρεσείουσα συνδέονται στενά με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως που είχε υποβληθεί στην κρίση του. Στο πλαίσιο αυτό, με την εν λόγω σκέψη 58, το Γενικό Δικαστήριο επισημάνει απλώς ότι η προσαρμογή στο πλαίσιο της επιστροφής δασμών είχε εν μέρει απορριφθεί από το Συμβούλιο λόγω μη προσκομίσεως από την νυν αναιρεσείουσα πρόσφορων αποδεικτικών στοιχείων.
- 49 Εντέυθεν συνάγεται ότι το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

- 50 Όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, επισημαίνεται, ευθύς εξαρχής, ότι η συλλογιστική που αναπτύσσει το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 56 και 57 της αποφάσεως της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου (T-299/05, EU:T:2009:72), είχε ως άμεσο σκοπό την αντίκρουση της επιχειρηματολογίας που είχε αναπτύξει το Συμβούλιο στην υπόθεση αυτή, η οποία συνοψίζεται στη σκέψη 44 της εν λόγω αποφάσεως, κατά την οποία οι προσφεύγουσες στην υπόθεση αυτή δεν απεδείκνυαν πλέον την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, στο μέτρο που, μετά την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως, η ισχύς του κανονισμού του οποίου επιδίωκαν την ακύρωση είχε λήξει χωρίς να έχουν καταβάλει κανένα δασμό αντιντάμπινγκ βάσει αυτού.
- 51 Όμως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν διαπίστωσε την απώλεια του εννόμου συμφέροντος της νυν αναιρεσείουσας στηριζόμενο μόνον στο ότι ο επίμαχος κανονισμός δεν παρήγε πλέον αποτελέσματα κατά τον χρόνο κατά τον οποίο αποφαινόταν επί της προσφυγής ακυρώσεως και στο ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν απεδείκνυε ότι είχε καταβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ βάσει του κανονισμού αυτού.
- 52 Συγκεκριμένα, για να διαπιστώσει ότι παρείλκε να αποφανθεί επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο στήριξε το σκεπτικό του σε πέντε σημεία, ήτοι, πρώτον, στο ότι η επιθυμία να της επιστραφούν τα δικαστικά έξοδα δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι δικαιολογεί τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντος της νυν αναιρεσείουσας (σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως), δεύτερον, στο ότι ούτε η φερόμενη υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας αυτής μπορούσε να δικαιολογήσει τη διατήρηση του εννόμου συμφέροντός της (σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως), τρίτον, στο ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν απεδείκνυε ότι είχε καταβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ κατ' εφαρμογήν του επίμαχου κανονισμού, δεδομένου ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν από τη θυγατρική της δεν είχαν καταβληθεί κατ' εφαρμογήν του επίμαχου κανονισμού, αλλά του κανονισμού 695/2006 που τον είχε τροποποιήσει (σκέψεις 54 και 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως), τέταρτον, στο ότι οι παρανομίες που υποστηρίζεται ότι βαρύνουν τον επίμαχο κανονισμό δεν θα μπορούσαν να επαναληφθούν ανεξαρτήτως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως (σκέψεις 56 έως 58) και, πέμπτον, στο ότι η αρυόμενη από την αποκατάσταση της φήμης της νυν αναιρεσείουσας επιχειρηματολογία δεν ήταν δικαιολογημένη (σκέψη 59).
- 53 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, με τη σκέψη 54 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο κανονισμός 695/2006 είχε καθορίσει νέα κανονική αξία και την είχε συγκρίνει με την τιμή εξαγωγής, για να συναγάγει εξ αυτού το συμπέρασμα ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν είχε πλέον έννομο συμφέρον όσον αφορά τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, που αντλούνταν αντιστοίχως από σφάλματα που είχαν εμφιλοχωρήσει στον επίμαχο κανονισμό σε σχέση με τον καθορισμό της κανονικής αξίας και στη σύγκρισή της με την τιμή εξαγωγής στον επίμαχο κανονισμό, ελλείψει οποιουδήποτε αιτήματος επιστροφής δασμών εισπραχθέντων βάσει του τελευταίου αυτού κανονισμού.
- 54 Εν προκειμένω, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ένα τέτοιο συμπέρασμα, στο μέτρο που, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 99 των προτάσεών της, η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε ότι είχε ζητήσει, εντός της προθεσμίας των τριών ετών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της τελωνειακής οφειλής που προβλέπει το άρθρο 121, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1), από τις τελωνειακές αρχές την επιστροφή των ποσών επί τη βάση της πράξεως την οποία θεωρούσε παράνομη (βλ., στο ίδιο πνεύμα, αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, σκέψη 67, καθώς και της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C&J Clark International και Puma, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, σκέψη 188 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 55 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η αναιρεσείουσα προς στήριξη του τετάρτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παρέχει τη δυνατότητα να γίνουν αντιληπτοί οι λόγοι για τους οποίους το Γενικό

Δικαστήριο δεν εφήρμοσε εν προκειμένω τη συλλογιστική που εκτίθεται στις σκέψεις 56 και 57 της αποφάσεως της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου (T-299/05, EU:T:2009:72).

- 56 Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει, κατά το τέταρτο σκέλος του, επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμος και, επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά των σκέψεων 162, 163, 168, 169 και 170 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως που είχε προβάλει προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, κατά τον οποίον η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν και της σημαντικής ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης στον τομέα αυτόν τίθεται εν αμφιβόλω, αφενός, λόγω της στροφής του ως άνω κλάδου παραγωγής προς τον τομέα των ειδών πολυτελείας και, αφετέρου, λόγω της αυξήσεως των εισαγωγών από Τούρκους παραγωγούς οι οποίοι συνδέονταν με τους παραγωγούς της Ένωσης.
- 58 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κρίνοντας, με τις σκέψεις 162 και 163 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η στροφή του κλάδου παραγωγής της Ένωσης προς το ανώτερο τμήμα της αγοράς δεν μπορούσε να θεωρηθεί ικανή να θέσει εν αμφιβόλω την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών από το Πακιστάν που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που υπέστη αυτός ο κλάδος παραγωγής, παρ' όλον ότι με τις αιτιολογικές σκέψεις 92 και 112 του επίμαχου κανονισμού διαπιστώθηκε ότι οι όγκοι των πωλήσεων ήσαν μικρότεροι στον τομέα αυτόν. Προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας να απαντήσει στο επιχειρήμά της ότι η στροφή του κλάδου παραγωγής της Ένωσης είχε ήδη αρχίσει πριν από την έναρξη της περιόδου έρευνας, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 59 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, με τη σκέψη 168 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα στοιχεία που περιέχονταν στον επίμαχο κανονισμό, κρίνοντας ότι το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ορισμένες σχέσεις μεταξύ του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και άλλων χωρών δεν συνεπαγόταν, αυτό καθ' εαυτό, ότι τελούσαν σε γνώση της στρατηγικής της μετεγκαταστάσεως, ενώ μάλιστα με την αιτιολογική σκέψη 109 του επίμαχου κανονισμού είχε διαπιστωθεί η ύπαρξη δεσμών μεταξύ του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και του κλάδου παραγωγής της Τουρκίας, καθώς και μια ορισμένη ολοκλήρωση στην αγορά του κλάδου αυτού παραγωγής, γεγονός που καταδείκνυε την ύπαρξη στρατηγικής μετεγκαταστάσεως του κλάδου παραγωγής της Ένωσης προς την Τουρκία.
- 60 Η αναιρεσείουσα προσθέτει ότι, όσον αφορά τη σκέψη 169 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά υπολαμβάνοντας ότι αυτή είχε ισχυριστεί ότι η μετεγκατάσταση της παραγωγής κλινοσκεπασμάτων από τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης προς άλλες χώρες είχε καταλύσει την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της ζημίας που υπέστη ο κλάδος αυτός παραγωγής και των εισαγωγών από το Πακιστάν. Αναφέρει, επιπλέον, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την περιεχόμενη στη σκέψη 170 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως εκτίμηση, σύμφωνα με την οποία οι αιτιολογικές σκέψεις 109 έως 111 του επίμαχου κανονισμού καθιστούσαν σαφές ότι το Συμβούλιο είχε επαρκώς κατά νόμον εκτιμήσει τις επιπτώσεις των εισαγωγών του οικείου προϊόντος από την Τουρκία. Η αναιρεσείουσα προβάλλει, τέλος, ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν αναλύει ούτε το συνδυασμένο αποτέλεσμα που οφείλεται στον

προσανατολισμό του κλάδου παραγωγής της Ένωσης προς τον τομέα των ειδών πολυτελείας και την παράλληλη αύξηση των εισαγωγών από τους Τούρκους παραγωγούς οι οποίοι συνδέονταν με τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

- 61 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αντικρούουν τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 62 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων αυτών (απόφαση της 2ας Ιουνίου 2016, Photo USA Electronic Graphic κατά Συμβουλίου, C-31/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:390, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 63 Περαιτέρω, κατά πάγια επίσης νομολογία, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, σε ζητήματα μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που οφείλουν να εξετάζουν. Ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει, συνεπώς, να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, της αλήθειας των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας [βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, 255/84, EU:C:1987:203, σκέψη 21, και της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψη 68 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 64 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι ο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχος των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στήριξαν τις διαπιστώσεις τους δεν αποτελεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκαθιστά εκείνη των εν λόγω οργάνων. Ο έλεγχος αυτός δεν θίγει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως των θεσμικών αυτών οργάνων στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, αλλά περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα θεσμικά όργανα. Συνεπώς, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων έγινε επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά αυτό οφείλει επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των ληπτέων υπόψη συναφών στοιχείων για την εκτίμηση μιας σύνθετης καταστάσεως και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα [απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψη 69 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 65 Εν προκειμένω και όσον αφορά την αιτίαση περί παραμορφώσεως που προβάλλει η αναιρεσείουσα προς στήριξη του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, το οποίο βάλλει κατά των σκέψεων 162 και 163 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να επισημανθεί, όσον αφορά τις εκτιμήσεις που παρατίθενται στην πρώτη από τις σκέψεις αυτές, ότι με τις αιτιολογικές σκέψεις 92 και 112 του επίμαχου κανονισμού επισημάνθηκε, αφενός, ότι «ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης] αναγκάστηκε να στραφεί σε περισσότερες πωλήσεις των εξειδικευμένων προϊόντων μεγαλύτερης αξίας, εφόσον οι πωλήσεις [του] προϊόντων ευρείας κατανάλωσης, μεγάλου όγκου είχαν αντικατασταθεί από εισαγωγές από χώρες με χαμηλές τιμές» και, αφετέρου, ότι «[ο]ι περισσότεροι [παραγωγοί της Ένωσης] έχουν διαφορετικές γραμμές προϊόντων για διαφορετικά τμήματα της αγοράς. Τα σήματα που κατέχουν το υψηλότερο τμήμα της αγοράς δημιουργούν υψηλότερα περιθώρια αλλά πωλούνται μόνον σε πολύ μικρές ποσότητες. Για να μεγιστοποιηθεί η χρησιμοποίηση της ικανότητας και να καλυφθεί το πάγιο κόστος παραγωγής, ο [κλάδος παραγωγής της Ένωσης] θα πρέπει επίσης να πραγματοποιεί πωλήσεις προϊόντων στο τμήμα της αγοράς με χαμηλές τιμές σε μεγάλους όγκους. [...] Λόγω της συνολικής αύξησης της κατανάλωσης η οποία δεν περιορίζεται σε

συγκεκριμένο τμήμα της αγοράς, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η κατάσταση της ζήτησης στην [Ένωση] διασπά την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών με ντάμπινγκ από το Πακιστάν και της ζημίας που έχει προκληθεί στον [κλάδο παραγωγής της Ένωσης]».

- 66 Εν αντιθέσει προς όσα διατείνεται η αναιρεσείουσα, η σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία η σημαντική ζημία του κλάδου παραγωγής της Ένωσης δεν μπορούσε να εξηγηθεί από την προβαλλόμενη στασιμότητα της ζήτησεως στον τομέα των ειδών πολυτελείας, στο μέτρο που η ζήτηση εντός της Ένωσης είχε αυξηθεί σε όλους τους τομείς, ουδόλως αντιφάσκει προς τις προαναφερθείσες στην προηγούμενη σκέψη δύο αιτιολογικές σκέψεις και, συνεπώς, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 67 Όσον αφορά την αιτίαση που βάλλει κατά της σκέψεως 163 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να τονισθεί ότι το σκεπτικό που εκτίθεται στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αρκεί αφ' εαυτού για να δικαιολογήσει την απόρριψη του ισχυρισμού της αναιρεσείουσας.
- 68 Επομένως, η συγκεκριμένη αιτίαση είναι απορριπτέα ως αλυσιτελής. Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 69 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που βάλλει κατά των σκέψεων 168 έως 170 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επισημαίνεται ότι, με τις αιτιολογικές σκέψεις 109 και 111 του επίμαχου κανονισμού, το Συμβούλιο επισήμανε ότι υπήρχαν δεσμοί μεταξύ του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και του κλάδου παραγωγής της Τουρκίας, καθώς και ορισμένη ολοκλήρωση της αγοράς υπό μορφή συναλλαγών μεταξύ επιχειρήσεων, πράγμα που σήμαινε ότι η απόφαση πραγματοποιήσεως εισαγωγών από τη χώρα αυτή δεν συνδεόταν μόνον με την τιμή. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές από άλλες τρίτες χώρες πλην του Πακιστάν δεν ήταν ικανές να θέσουν εν αμφιβόλω την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών με ντάμπινγκ από το Πακιστάν και της ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης, στο μέτρο που οι τιμές των προϊόντων που προέρχονται από τον κλάδο παραγωγής των άλλων αυτών χωρών ήταν υψηλότερες από εκείνες του κλάδου παραγωγής του Πακιστάν.
- 70 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τη σκέψη 168 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία «το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ορισμένους οικονομικούς δεσμούς μεταξύ του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και άλλων χωρών δεν συνεπάγεται, αυτό καθαυτό, ότι τελούσαν σε γνώση περί της υπάρξεως στρατηγικής μετεγκαταστάσεως με σκοπό την αντικατάσταση της παραγωγής της Ένωσης από την παραγωγή επιχειρήσεων που έχουν μετεγκατασταθεί σε άλλες χώρες», από τη σκέψη αυτή δεν προκύπτει προδήλως ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των στοιχείων που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, καθόσον η διαπίστωση περί υπάρξεως δεσμών μεταξύ του κλάδου παραγωγής της Ένωσης και του κλάδου παραγωγής της Τουρκίας, καθώς και περί εισαγωγών που δεν έχουν ως μόνο κίνητρο τις τιμές, δεν αρκεί αφ' εαυτής για να καταδείξει την ύπαρξη εκούσιας στρατηγικής μετεγκαταστάσεως του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, ικανής να θέσει εν αμφιβόλω την ύπαρξη της ζημίας που υπέστη ο κλάδος αυτός παραγωγής της Ένωσης συνεπεία των εισαγωγών από το Πακιστάν.
- 71 Συνεπώς, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η αιτίαση που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς στήριξη του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, κατά τον οποίον το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, με τη σκέψη 168 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα πραγματικά περιστατικά που υποβλήθηκαν στην κρίση του.
- 72 Όσον αφορά, εν συνεχεία, την αιτίαση που βάλλει κατά της σκέψεως 169 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στηριζόμενη επίσης σε παραμόρφωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου των υποβληθέντων στην κρίση του πραγματικών περιστατικών, επισημαίνεται ότι, στο σημείο 172 της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η νυν αναιρεσείουσα ισχυρίστηκε ότι, «καθόσον η μικρή απώλεια μεριδίων αγοράς που υπέστη η ευρισκόμενη στην [Ένωση] παραγωγή

αντισταθμίστηκε από την αύξηση του μεριδίου αγοράς των εισαγωγών από την ελεγχόμενη από τον κλάδο παραγωγής [της Ένωσης] παραγωγή επιχειρήσεων που έχουν μετεγκατασταθεί, οποιαδήποτε τυχόν ζημία υπέστη ο κλάδος παραγωγής [της Ένωσης] δεν προκλήθηκε από τις εισαγωγές από το Πακιστάν, αλλά από την απόφαση των παραγωγών [της Ένωσης] να προσφύγουν στην υπεράκτια παραγωγή η οποία ελέγχεται από αυτούς προκειμένου να προμηθεύονται κλινოსκεπάσματα μικρής αξίας και να τα πωλούν εντός [της Ένωσης]».

- 73 Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως, με τις αναπτύξεις που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη, η αναιρεσείουσα έθεσε εν αμφιβόλω την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της ζημίας που υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης και των εισαγωγών από το Πακιστάν.
- 74 Συνεπώς, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 75 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς στήριξη του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αναίρεσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε ορθώς την απόφασή του, κρίνοντας, με τη σκέψη 170 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 109 έως 111 του επίμαχου κανονισμού προέκυπτε ότι το Συμβούλιο είχε εκτιμήσει επαρκώς κατά νόμον τις επιπτώσεις των εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος από άλλες τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Τουρκίας, και ότι είχε κατ' αυτόν τον τρόπο μπορέσει, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι σχετικά υψηλές τιμές των εισαγωγών από τις εν λόγω χώρες, σε σύγκριση με τις εισαγωγές από το Πακιστάν, εμπόδιζαν να καταλυθεί, λόγω των εισαγωγών από τις τρίτες χώρες, η εν λόγω αιτιώδης συνάφεια.
- 76 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο, αφού επισήμανε ότι η νυν αναιρεσείουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να θέσει εν αμφιβόλω αυτήν την αιτιώδη συνάφεια, έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στον επίμαχο κανονισμό ήσαν ικανά να αποδείξουν επαρκώς κατά νόμον την ύπαρξη μιας τέτοιας αιτιώδους συνάφειας.
- 77 Επομένως, η αιτίαση αυτή είναι απορριπτή ως αβάσιμη.
- 78 Όσον αφορά, τέλος, την αιτίαση που αντλείται από την έλλειψη αναλύσεως του συνδυασμένου αποτελέσματος των άλλων παραγόντων, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, με τις σκέψεις 178 έως 181 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αιτιολόγησε τους λόγους για τους οποίους δεν χρειαζόταν η ανάλυση αυτή, χωρίς η αναιρεσείουσα να εξηγήσει στην αίτησή της αναίρεσεως τους λόγους για τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε τοιουτοτρόπως σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 79 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη και, ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναίρεσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτο και εν μέρει αβάσιμο.
- 80 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος, όπως και η αίτηση αναίρεσεως στο σύνολό της, ως εν μέρει αβάσιμη και εν μέρει απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 81 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

82 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζήτησαν την καταδίκη της Gul Ahmed στα δικαστικά έξοδα και αυτή ηττήθηκε, η Gul Ahmed πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Gul Ahmed Textile Mills Ltd στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)